

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

pture fuit positus, argumēto tex. in l. si cōis seruus, de stipul. seruo. & traditur per canonistas in c. quoniam abbas. de offi. deleg. & faciunt, quæ habentur in l. 2. §. prius. ff. de vulg. & pupil. Item quia ¶ archidiaconus est dignior, & maior præposito in administratione, ergo præposito est præferendus. c. perlectis. 25. distinct. & voluit Bal. in cons. 387. incip. archidiaconus. in 1. li bro. ¶ Contrarium arbitror posse de iure attentari, quod hæc potestas pariter spectet ad præpositum, & ita principaliter, sicut ad archidiaconum, & pñr accumulatiue, non autem ordinatiue per prius, & posterius, quā

42 ¶ cum ea simpliciter fuerit concessa his pluribus. alternatiue, debet intelligi concessa cuilibet in solidum, & accumulatiue, vt dixi supra in alio dubio per not. per Domin. in d. c. cum episcopus. de offic. ordina. cum similib. allegatis. adeo quod locus sit præuentioni, argu. tex. in c. peruenit. 1. quæst. 5. & per ea, quæ voluit do. Ant. in c. 1. de offic. Archid. in 2. opposi. Et ad propositum adduco id, quod voluit docto. magis communiter, vt refert, ac sequitur Abb. in d. c. prudentiam, in princip. in 3. colum. de offi. delega. per ea, quæ voluit gloss. in c. vt officium. de hæret. in 6. & in l. si vni. ff. de re iudi. & per Bar. in l. si plures. ff. de exercito. cum similib. quod si plures sint deputati ordinarij iudices simpliciter, censentur habere iurisdictionem in solidum accumulatiue, adeo, quod locus sit præuentioni & id, quod factum fuerit ab vno solo, valebit absque eo, quod de impedimento alterius constet, & absque eo quod sit inconsideratione, quis fuerit primo nominatus: ergo idē dicendū erit in casu nro, cum hæc potestas conuocandi capituli a statuto, pluribus simpliciter datur, quā intelligitur concessa in solidum tanquam ordinaria, ex quo datur a statuto, per ea, quæ habentur in d. l. & quia. ff. de iurisd. om. iud. per doct. & per Specul. in tit. de offi. ordina. non habita consideratione, quis fuerit primo, vel secundo nominatus, & absque eo, quod de impedimento alterius constet, & hoc maxime dicendū est in casu nostro cum statutum in attribundo hanc potestatem vtatur verbis alternatiuis, ibi aut ad archidiaconū, aut ad præpositū &c. de quorum natura est verificari in vno tantū, quia ad veritatem alternatiue sufficit altera pars esse verā. l. is qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. l. si quis ita stipulatus. ff. de ver. obli. Et ad propositū bene facit id, quod voluit doct. omnes, vt ibi per Abb. in d. c. prudentia. in prin. in 2. col. in 2. notab. qui dicunt, quod quando dati fuerunt plures iudices delegati, quo casu regulariter non censentur dati in solidū, nec accumulatiue taliter, quod locus sit præuentioni, vt ibi ipse concludit, si fuerint dati cum illa clausula, committimus vobis omnibus, aut alteri vestrū, & sic alternatiue posita, censetur data iurisdictioni cuilibet in solidū, & accumulatiue, ita quod locus sit præuentioni, vt si vnus solus in solidū, processerit, valebit processus, & solus poterit procedere absque eo, quod de aliquo impedimento alterius constet, nec ibi considerant doct. quis prius fuerit nominatus, & descriptus, vel post, alioquin non esset verū id, quod ibi simpliciter voluit Abb. & alij. Nam de natura alternatiue est attribuire actum vtrique in solidū, ut ibi per Abb. & est tex. de hoc notab. in c. cum plures. de offic. deleg. in 6. ergo a fortiori hoc dicendū erit in pluribus ordinarijs sic datis per verba alternatiua, vt omnes dicantur potestatem in solidū habere, adeo quod vnus solus possit procedere, & locus sit præuentioni absque eo, quod aliter de impedimento alterius constet, nec habita consideratione, quis fuerit prius nominatus, vt est casus clarus, & ibi not. in d. c. cum plures. cum de natura potestatis ordinariæ sit in solidum transire, & locū esse præuentioni, quando plures fuerunt deputati.

¶ Et ex his apparent sublata esse ea, quæ in contrariū

facere videbantur, quoniam non est verū, quod debeat attendi, quis prius fuerit nominatus, & descriptus, illud enim procedit quoad processiones, & prælationes, videlicet quis sit præferendus in incedendo, seu in sedendo, vt voluit Domin. & alij in d. c. perlectis, & in d. cap. episcopus. 17. distinct. cum similib. non autem quoad iurisdictionem acquirendam, seu quoad illius exercitium, vt d. c. cum plures. & per Abb. in d. c. prudentia. Item nec verum est, quod intelligi debeat hoc ius, de quo in statuto, concessum primo, & ipso impedito intelligatur concessum secundo nominato, quia hoc est expressē contra id, quod voluit Abb. & alij in d. c. prudentiam. & probatur in d. c. cum plures. ex quo per verba alternatiua pluribus denominatis a statuto datur potestas conuocandi: quod esse verissimū demonstratur ex iis, quæ habentur in statuto, seu in additionibus statutorū, vbi cauetur, quod in casu illo archidiaconus, vel absente archidiacono præpositus, vel absentibus archidiacono, & præposito, antiquior canonicus existens in capitulo possit & debeat præcipere canonicis, & cappellanis circa diuina &c. Quia ratione igitur statuentes voluerunt, & expressērunt in casu illo, quod potestas ea non transcat ad præpositum, nisi archidiaconus fuerit impeditus, eadem si hoc voluissent ē in casu, de quo quarimus, idem expressissent: unde cum hoc non fecerint, apparet, seu præsumitur ipsos voluisse ius vocandi capitulum spectare unicuique in solidū adeo, quod alter solus possit illud conuocare, non attento ordine scripturæ, qui semper non est obseruandus, ut in d. l. 2. §. prius. cum ibi not. & absque eo, quod aliter de impedimento alterius constet per prædicta, quia si hoc voluissent in casu isto, ita expressissent, sicut in illo alio casu expressērunt. argu. d. c. ad audientiam. de decim. & d. l. unica. §. si nero. C. de cadu. tollen. cum similib. Et ita concludendum esse existimaui. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Archiepiscopus an possit dispensare cum suffraganeo, seu episcopo, qui clericos non suos, et extra suam diocesim ordinauit, & quis cum illo dispense. & nu. 3.
- 2 Episcopus ordinans clericos extra tempora statuta suspenditur, & auctoritate ordinandi priuatur, & cum eo solus Papa, & non archiepiscopus dispensat.
- 4 Canonici, seu capitulum an absente episcopo, seu archiepiscopo, illoque refragante, possint per se vicarium generalem episcopi eligere usque in finem consilij.
- Et quid si episcopus in electione illius negligens esset, nu. 10.
- 5 Vicarius episcopi ordinariam habet iurisdictionem.
- 6 In capitulum non transit iurdictio episcopalis, nisi sede episcopali vacante.
- 7 Capitulum, mortuo episcopo, an possit vicarium generalem constituere.
- 8 Capitulum solum, sede, seu ecclesia vacante, non potest, viuo prelato, economum constituere.
- 9 Episcopi, & vicarij generales parem, & ordinariam habent iurisdictionem, & ipsorum vnum, & idem est tribunal.
- 11 Episcopus quomodo aduersus rebelles, & inobedientes ordinati sui sue procedere possit.
- 12 Vicaria de nouo in ecclesia constitui non potest absque auctoritate, & consensu episcopi.

E P I T O M E.

Archiepiscopum non posse cum episcopo, seu suffraganeo, qui clericos non suos, & extra suam diocesim ordinauit, dispensare.

Et capitulum, seu canonicos per se non posse, absente episcopo, & illo refragante, vicarium generalem eligere, hic ostenditur.

CON-

CONSILIVM XXIII.

TRAVM flicat archiepiscopo dispensare cum suffraganeo, qui clericos non suos, & extra diocesim suam ordinavit, & si in hoc glo. & Doct. maxime in c. si clerici. §. de adulteriis. extra de iudic. ubi glo. & Abb. late distinguunt, multum dubitent, tamen uerius vñ, q̄ non archiepiscopus, sed solus Papa possit cum eo dispensare, ut in fortioribus terminis videtur inferri ex ijs, q̄ uoluit Spec. in tit. de lega. §. nunc ostendendum. vers. 52. & in tit. de dispensa. §. nunc de episcoporum. vers. prohibetur autem episcopus, & vers. potest & aliter distingui secundum magistrum per text. in c. cum quidam. c. dilectus. & c. literas. extra de tempo. ordin. ubi episcopus ordinans clericos extra tempora statuta suspenditur, & auctoritate ordinandi priuatur. c. 2. c. o. tit. & cū eo solus Papa, & non archiepiscopus dispensat, ergo à fortiori hoc dicendum est in casu, quo ep̄s clericos non suos, uel extra suam diocesim ordinaret, cū plus, & grauius sit hoc ultimum, quam primū, qm̄ ordinando extra propriam diocesim, & clericos alienos facit q̄ canones in iure diuino fundatos. c. 1. & per totum. 9. q. 2. Fallit t̄ autem hoc, qm̄ episcopus bona fide extra diocesim suam, uel clericos alterius diocesis ordinaret, nā tunc archiep̄s cum illo dispensare posset. c. fin. in fi. cum gl. 9. q. 2. & in hac specie intelligo tex. in c. consultationi. de temp. ordin. & prædictis non refragantur ea, quæ glo. Abb. & alij dicunt in d. §. de adulterijs, quoniam magis conueniunt, si recte inspicitur. ¶ Quoad aliud dubiū. ¶ An absente episcopo, seu archiepiscopo canonici, refragante episcopo, per se possint uicarium generale episcopi eligere, clari iuris esse uidetur, q̄ non, cum deputatio uicarij ex iuris dispositione ad episcopum pertineat. c. 1. de offi. uica. in 6. cum glo. in ver. ipsius, ubi si contingat uicarium ep̄i excommunicari, episcopus alium uicarium facere potest, & inquit tex. in c. penul. & fin. cod. tit. q̄ si episcopus uicarium sibi simpliciter, & generaliter constituat, non censetur in illū translatus ius inquirendi, & corrigendi subditos de crimine, nec etiam ius conferendi beneficia uacantia, nisi speciali ter episcopus talem potestatem in eum transulerit: Ergo talis electio ad episcopum, & non ad capitulum nōcitur pertinere, quia iure cautū non reperitur, q̄ uiuente episcopo canonici per se possint uicariū deputare, maxime refragante episcopo: esset enim maximum inconueniens, q̄ capitulum, penes quod nō est ordinaria iurisdictio episcopalis, posset illam iurisdictiōem in alium transferre, eligendo uicarium, t̄ qui ordinariam dñ habere iurisdictiōem, ut habetur in c. 1. de offi. uica. in 6. & per glo. in c. romana. in prin. de appella. cod. lib. t̄ in capitulum. n. non transit iurisdictio episcopalis, nisi sede episcopali uacante. ut legiſ in c. ijs, quæ. & in c. cum olim. de maior. & obed. & hñ in c. 2. extra ne sede uacant. & quāuis nonnulli dicant, t̄ q̄ mortuo episcopo, capitulum possit uicarium generale constituit, tamen forte hoc posset subſtineri illa ratione, quia mortuo episcopo, & sic eius sede uacante, capitulum dicitur in iurisdictiōe episcopi succedere, ut supra. & c. ad abolendam. in prin. extra de heret. Sed adhuc arbitror, quod capitulum de nouo non possit uicarium generale eligere, sed solum iā ab episcopo electum cōfirmare, uel remouere. ut inferitur ex uerbis Abb. in c. tua nobis. col. 2. vers. nunqd autem mortuo. extra de offi. uica. & posito, q̄ sede uacante capitulum posset uicarium deputare, ut fuit de mente Hosti. & ibi Abb. in d. c. tua nobis. in fi. ver. non tamen uerum uidetur, quod uiuente episcopo possit per prædicta. Hinc t̄ capitulum solum, sede, seu ecclesia uacante, non potest & econum creare, uiuo præ-

lato. c. cum uos. de offi. ordin. & ibi Abb. in 2. notab. vers. & facit iste tex. nā uideretur inconueniens, q̄ electio uicarij, quæ de iure ad solum episcopum pertinet. ut uoluit Abb. in d. c. tua nobis. col. 2. refragante episcopo, posset etiam ad canonicos per se spectare, qm̄ si capitulum per se hoc posset, diceretur creare quoad iurisdictiōem, & consistorium, seu tribunal similem episcopo, illo inuito, t̄ cum episcopi, & uicarij generales parem, hoc est ordinariam iurisdictiōem habere dicantur, & ip̄orum unum, idemq̄ sit consistoriū, & tribunal. c. 2. de consuet. in 6. d. c. romana. in prin. de appella. col. lib. & in d. c. 1. & hoc indubitati iuris esse uidetur, quod capitulum uiuente episcopo, seu archiepiscopo nullo modo possit uicarium per se deputare episcopo refragante, maxime quādo nulla ne gligētia posset ep̄o circa electionem imputari, ut q̄ uicariū generale iam ordinasset, & illius ordinationi canonici essent rebelles, tunc. n. ad capitulum nullo modo potest deuolui ius eligendi, immō data negligentia episcopi nunquam potestas eligendi ad capitulum deuoluitur, sed ad superiorem negligentis, ut in c. cum simus. 9. q. 3. & est glo. magna. in c. irrefragabili. in uerb. sed cum episcopus est negligens. de offi. ordin. cum sim. Quinimmo t̄ aduersus inobedientes, & rebelles ordinationi suæ episcopus potest implorare auctoritatem superioris, ut Papa. argum. d. c. irrefragabili. §. ceterum. Cederet etiam episcopum posse rebelles, & inobedientes excommunicare, & illos alijs censuris uti. arg. c. preterea. extra de offi. deleg. & c. cū ab ecclesiarum. ubi gl. in fi. & ibi Abb. in 2. reg. de offi. ordin. Adde, quod t̄ sicut quando agitur de uicaria de nouo in ecclesia constituenda, requiritur auctoritas, & consensus episcopi, sine quo cōstitutio nō ualere. c. extirpanda. §. quia uero. de præb. & arg. c. cum satis. de offi. Archid. & Abb. in c. adhuc. col. 2. vers. uenio ad quaſita. de offi. uica. per illum text. ita & deputatio uicarij generalis episcopi ad episcopum, & non ad capitulum pertinere debet, qm̄ uideretur inconueniens, quod capitulum carens iurisdictiōe ep̄ali eligeret uicarium, qui non uices capituli, sed episcopi subſtineret, & illius iurisdictiōem exerceret. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Dispositio fundata super certa qualitate, uel illam præsupponens sine ea locum non habet.
- 2 In gratia, & privilegio se fundans debet prouare qualitatem, seu causam, ob quam data est gratia, seu privilegium, alijs succubitis.
- 3 Privilegij causa finita, finitur privilegium.
- 4 Talem se asserens, & uolens se, ut talem admitti, debet probare se esse talem.
- 5 Privilegiatus ratione officij, uel oneris, ut uelut talis privilegio gaudeat, quid requiritur.
- 6 Succedens in onus debet etiam in privilegium, & commodum succedere.
- 7 Exemptio loci, & ecclesie, & exemptio capituli, seu congregationis clericorum, uel monachorum, & exemptio populi inter se differunt, & exemptio uno ex ipsis alijs non censetur exempti.
- 8 Exemptiones sunt strictè interpretandæ, & secundum proprietatem uerborum intelligendæ.
- 9 Nec sunt de persona ad personam, nec de loco ad locum, nec de casu ad casum extendendæ.
- 10 Exemptio à iurisdictiōe ordinarij est gratiosa, & odiosa, & propterea stricti iuris.
- 11 Exemptio concessa monasterio quoad se, & sua loca non extenditur ad loca facta sua post exemptionem.
- 12 Papa in dubio non censetur uelle per s. m. privilegium derogare iuri alterius, & maxime episcopi, & iura ordinarij in dubio uelle conseruare censetur.
- 13 Ecclesie seculares, & regulares, & capelle quoad quam legem episcopo subſunt, & quid in subiectis monasterio. num. 15.
- 14 De lege iurisdictiōis, & de lege diocesana quæ dicatur remissiuæ.

- 15 *Visitatio est de lege iurisdictionis.*
- 16 *Privilegia possunt quidem aliis quoque concedi, sed non ad alios extendi.*
- 17 *Exemptio concessa congregationi monachorum, seu monachis, clericis, vel canonicis non facit loca ipsis subiecta exempta.*
- 18 *Privilegium ad preces concessum debet ad suum casum tantum restringi, nec aliquo modo ultra propriissimam verborum significationem extendi etiam ad id, quod largè sub verbis expressis comprehendi possit.*
- 19 *Privilegium concessum ad postulationem debet magis restringi, quam concessum motu proprio.*
- 20 *Ordinarii visitantes in quibus locis sint recipiendi.*
- 21 *Visitaciones in quibus locis ab episcopo, & ordinario sint faciendæ.*
- 22 *Ecclesia non censetur exempta ob exemptionem concessam monachis, vel clericis, seu illorum congregationi, vel capitulo, & in omnibus, præterquam in iurisdictione monachorum, & clericorum, episcopo possidet.*
- 23 *Et ea exempta una cum locis, clericis, & religiosis, populus tamen non censetur exemptus, & in iurisdictione illius episcopo respondere tenetur.*
- 24 *Exemptus etiam si sit ecclesia ratione rei, vel persone non exempta indicatur tanquam non exemptus, & iurisdictioni ordinarii subicitur.*
- 25 *Ecclesia parochialis aliàs quoad se, & personas suas ecclesiasticas exempta, sed non quoad parochianos, quoad curam parochianorum, & ratione illorum non dicitur exempta, & diocesano loci subest.*
- 26 *Idem in rectore illius.*
- 27 *Etiā si ecclesia illa ad monasterium exemptum pleno iure spectaret.*
- 28 *Monachus de iure communi potest absque dispensatione ex sola institutione habentis potestatem instituendi curam animarum populi in ecclesia seculari exercere.*
- 29 *Et quid si in illa ecclesia habitaret congregatio monachorum.*

E P I T O M E.

VISITATIO populi non exempti, quod in ecclesia aliàs exempta, & inuitis clericis, seu monachis etiā exemptis ab episcopo, seu ordinario fieri possit, & quod ecclesia aliàs exempta ratione populi non exempti censetur non exempta, & ordinario loci sit subdita, hic demonstratur.

C O N S I L I U M XXIII.

- I**N præfenti causa visis dubijs mihi exhibitis, ac diligenter consideratis verbis privilegiorum tam congregationis vallis umbrosæ, quam monasterij S. Iustine, omisso multiloquio, quid verius de iure sentiam, exponam, & licet superuacaneū forte videatur, me in huiusmodi causa manuum apponere, cum super eisdem dubijs tam doctè, copiosè, ac eleganter alius excellentis consultor olim collega, ac concurrentis meus scripserit, ut vix loquor mihi superstit aliud ulterius addendi, tamen non discedendo ab eius dictis, immo illis adherendo, quædam alia ad propositum leui calamo percurram, solum insistendo circa duo vltima dubia, quæ sunt difficiliora, prætermisso primo dubio satis luculenter per dictum dñm Consultorem enucleato, cum eius definitione pertransisco, videlicet, quod ad hoc, ut monachi vallis umbrosæ gaudere possint privilegijs concessis congregationi S. Iustine, teneantur ante omnia probare se regi iuxta regulam, seu obseruantiam regularem dictæ congregationis S. Iustine, nam quod quotiescunque dispositio est fundata super certa qualitate, uel certâ presupponit qualitatem, cessante illa qualitate, cessat dispositio, & ea existente, dispositio habet effectum clem. si de beneficio. de præben. clem. litteras cum ibi not. de rescript. & Ioan. de Anan. in c. tua. in 4. col. de usu. Et ideo si non probetur qualitas, seu causa, ob quam data est gratia, seu privilegium, succumbit ille, qui se in gratia, & privilegio fundat, ut est casus no. iuncta gl. in verb. creatum de rescriptis, qui text. loquitur in literis ad beneficia finita enim causa pri-
- 1
 - 2
 - 3

uilegij, finitur privilegium. l. titia scio. S. usuras. & ibi habetur de legat. 2. Bart. in l. ex facto. ff. de vulga. & pupilla. & Abb. in c. suggestum. de decimis. quare cum ad preces monachorum asserentium se regi iuxta regulam, & obseruantiam regularem congregationis Sanctæ Iustine fuerint eis concessa privilegia congregationis Sanctæ Iustine, ipsi monachi debent probare hanc qualitatem, quod regantur iuxta dictam regulam, aliàs succumbent, quia si is, qui asserit se talem, & vult admitti, ut talis, debet probare se talē. l. qui non ignorat. C. qui accu. non possunt. Præterea si privilegiatus ratione officij non gaudet privilegio, si officium non exerceat, uel onus uerè, & actualiter non subeat. l. si duos. S. philosophus. & ibi Bart. de excusa. tuto. & dicit Bald. in l. siue possidetis. in 2. col. C. de probat. in versic. secundo quæro, quod priuilegiatus ut talis gaudet privilegio eorum, qui proprie sunt tales, & ideo ut tanquam talis possit gaudere, debet se talem esse probare, ut ibi, & arg. d. l. qui non ignorat. C. qui accu. non possunt, & faciunt not. per Barto. in l. si maritus. S. legis Iulia. ff. de adulterijs: Et his folis ultra dicta per alium dominum Consultorē quoad hoc primum dubium sum contentus. ¶ Capiō secundum, quo quaeritur, dato, quod dicti monachi vallis umbrosæ possint gaudere privilegijs concessis congregationi Sanctæ Iustine, an ordinarius uolens uisitare populum dictarum ecclesiarum non exemptum possit hoc facere in locis, ut supra exemptis, inuitis ipsis monachis, & non consentientibus, non obstantibus quibuscumque privilegijs, de quibus, ac quorum tenore in puncto exhibitō habetur mentio: & non posse uideretur dicendum propter privilegia prædicta, quæ hoc videntur prohibere, & ultra alia multum repugnant quantum privilegium Eugenij concessum congregationi Sanctæ Iustine in secunda parte, ubi uoluit Eugenius, quod ex causa uisitandi, uel ex alia causa, inuitis monachis, ordinarius non possit in locis solitis missa celebrare, nec causas ciuiles, seu criminales cognoscere, nec synodus, conuentus, seu quauis congregatio tam ecclesiasticarum personarum, quam laicorum cogi, seu congregari possit, ergo in illis episcopus populum non exemptum, & sic personas laicas non poterit uisitare, nec facere, ut in illis congregentur causa uisitandi. Præterea qui succedit in onus, succedere debet in cōmodū, & privilegium. clem. 1. de cens. qui sentit. de reg. iur. in 6. sed monachi vallis umbrosæ succedunt in onus monasterij S. Iustine quoad uita, & obseruantiam regulare, ergo iustus est, quod succedant in cōmodū privilegiorum concessorum ob uitā, & obseruantiam regulare, ut in concessione privilegiorum continetur. ¶ Sed non obstantibus prædictis privilegijs, puto uerissimū de iure, quod in casu nostro ordinarius in locis dictorum monachorum uallis umbrosæ poterit populum non exemptum uisitare, & ideo parochianos non exemptos poterit conuenire ad suas ecclesias parochiales, & ad loca ipsarū, quauis etiam illa exempta forent. Et ad hoc dicendum moueor ex pluribus, prius præsupponendo, si aliud est, quod ecclesia, seu locus fuerit exemptus, aliud, quod capitulum, seu congregatio clericorum, uel monachorum, & aliud, quod populus fuerit exemptus, ut est optimus text. in c. per exemptionē. de priuileg. in 6. c. cū capella. & ibi Inn. de priuilegijs. & in clem. unica. de excess. præla. nam exempta facta ecclesia, dicuntur exempti omnes monachi, seu clerici, ac etiam conuerſi, & cappellani, seu presbyteri habentes curā ecclesiæ, tamen non dicuntur exempti ipsi parochiani, & sic laici, nisi specialiter in privilegio dicatur: itē si sint facti exempti clerici, seu monachi, uel canonici, & sic illi, qui sunt de congregatione, seu capitulo canonicorum, uel monachorum fuerit